

Landet øst for Tisjø. Jeg skal ikke komme dybt ind paa denne Sag, men blot sige, at det Populationskort, som foreligger ved denne Sag, er misvisende, det er ikke muligt i Henhold til dansk Statistik, og vi have jo ingen anden, at foretage en saa nøjagtig Beregning, at man kan angive, hvor der bor flest Mennesker. Man maa jo huske, at Folketællinger foregaa sognevis og kommunevis, og det Terræn, som det her gælder, er saa smaat, at det paa den ene Side af Tisjø er et eneste Sogn, det drejer sig om. Det er altsaa ikke muligt i Henhold til Statistiken at godtgøre, hvor i det Sogn den tætteste Befolkning bor. Noget lignende gælder Hartkornsansættelsen og et Hartkornskort, som ogsaa følger med denne Sag. Der er hyderligere at bemærke, at Hartkornsansættelsen er til den Grad antiveret, at man ikke godt kan foretage en saadan Beregning, naar den skal være nogenlunde nøjagtig og ikke skal være misvisende, som den afgjort er i dette Tilfælde.

Jeg skal slutte med at sige, at det ærede Ting, den højtærede Formand og den højtærede Minister skulle ikke frygte for, at ethvert Jærnbaneforslag skal møde den samme indgaaende Behandling fra min Side. Naar vi fra den højtærede Minister har modtaget den Erklæring, at de Kalkuler, som vedligge dette Forslag, ere, hvad jeg vilde stemple som Rutinearbejde — den højtærede Minister har karakteriseret det paa en anden Maade, men som kommer til det samme Maal — skal jeg viselig afholde mig fra at kritisere noget saadant Arbejde. Jeg vilde ønske, at vi maatte komme dertil, at Jærnbaneforslag maatte kunne karakteriseres paa en anden Maade, end at det skal være berettiget — og jeg hævder, at det er berettiget — at stemple de her foreliggende Dplysninger som Rutinearbejde.

Krigsministeren (Bahnsen): Det ærede Medlem, der nu satte sig, har ved sine Udtalelser baade i Gaar og i Dag søgt at varetage de militære Interesser i det Spørgsmaal, her foreligger. Fra et almindeligt Standpunkt kan jeg selvfølgelig ikke andet end takke det ærede Medlem derfor, men da det dog forekommer mig, at det ærede Medlem vel meget arbejder for at opnaa det bedste, endogjaa saa meget, at jeg frygter for, at han derved kommer til at blive det godes Fjende, finder jeg mig foranlediget til at udtale mig ogsaa lidt om dette Spørgsmaal. Det gaar nemlig mig med Hensyn til dette Spørgsmaal som med Hensyn til saa mange andre Spørgsmaal, at man efterhaanden bliver nødt til at renoncere paa

noget af det, man anser for det bedste og kommer til at glæde sig over, at der dog kan udrettes noget, at man dog kan faa noget godt ført igennem. Det er det, der ligger bag ved min Hovedbetragtning af det her foreliggende Spørgsmaal. Det vil være bekendt, at Hovedbanen i Sjælland, som fører fra Kjøbenhavn og Roskilde som Centrum ud mod Kysten, kun er enssporet, og saa længe det er Tilfældet, vil man under en militær Opmarche i Nærheden af Kysten kun have en vaanskelig og temmelig langsom Trafik paa Jærnbanen, idet man altid maa lade fulde Vogne krydse med tomme Vogne, hvis man ikke har Omløbsbaner; en saadan er under Bygning fra Næstved til Slagelse, og den vil faa stor Betydning paa den sydlige Del af Sjælland, og af samme Art er den her foreslaaede Bane, som vil faa en lignende Betydning i militær Henseende med Hensyn til Benyttelsen af Nordvestbanen. Derfor have disse to Baner været imødesete fra et militært Standpunkt med overordentlig stor Længsel i mange Aar; Korrespondancen derom gaar jo langt tilbage, vistnok i 10 Aar. Vi ere imidlertid stadig blevne stufede, og det er først nu, at den ene er sat i Gang, og den anden begynder at se lysere Tider i Møde, hvilket selvfølgelig ikke har kunnet andet end glæde mig. Med Hensyn til den Bane, her foreligger, har det fra militær Side altid — fra Begyndelsen vil jeg sige — været forudsat, at det rigtigste Sted at lade Banen udmunde til Nordvestbanen vilde være Syderny, altsaa en Smule østen om Tisjø, og det af Grunde, som allerede tilbørlig ere gjorte gældende i de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Holbæk Amt har antillet, idet det jo er rigtigt fra et almindeligt Standpunkt, at det er farligt at komme for nær ud mod Kysten. Det Alternativ, som Slagelse—Syderupbanen havde at kæmpe mod, var Slagelse—Mørkøv, men den, erklærede Militæretaten, var aldeles ubrugelig, den kunde ikke gavne; kunde man ikke føre længere fra Roskilde vestpaa end til Mørkøv, brød man sig ikke om den, derfor holdt man paa Syderupbanen, og Mørkøvbanen gik i sin Moder igen; imidlertid viste det sig, at Syderupbanen kom ikke, Sagen stod stille, men saa kom der det Forhold frem i den nyere Tid, at man fik et andet Syn paa Forbindelsen mellem Vest- og Nordvestbanen, nemlig det, at den, foruden at være Lokalbane og Militærbane, tillige skulde være en Trafikbane, der kunde fremme Trafikken fra Sydjælland og Lolland over Kallundsborg til det nordlige Sjælland; man fik et mere udvidet Syn paa denne Bane, og at